

تدوین الگوی ساختاری تحلیلی توسعه ورزش قهرمانی زنان

اکرم شعبانی^۱، سید محمد حسین رضوی^{۲*}، فریده هادوی^۳

تاریخ تصویب: ۹۹/۰۱/۲۴

تاریخ دریافت: ۹۸/۱۰/۰۹

چکیده

شناسایی عواملی که می‌توانند ورزش قهرمانی زنان را در مسیر درست توسعه قرار دهند می‌تواند نقشه راه مناسبی برای حرکت رو به جلوی این بخش مهم از ورزش کشور باشد. هدف از پژوهش حاضر تدوین الگوی ساختاری تحلیلی توسعه ورزش قهرمانی زنان بود. روش پژوهش کیفی و توصیفی-تحلیلی است. جامعه‌ی آماری کلیه مدیران ارشد فدراسیون، ورزشکاران، مربیان و نایب رؤسای هیئت‌های چهار رشته‌ی منتخب تکواندو، تیراندازی با کمان، کاراته و ووشو (۲۸۰ نفر) بود که از بین آنها براساس روش هدفمند ۲۱ نفر به‌عنوان نمونه انتخاب شدند. بعد از شناسایی عوامل مؤثر بر توسعه ورزش قهرمانی زنان که از دل مصاحبه به‌دست آمد، از تحلیل میک مک برای مدل‌سازی تحلیلی ساختاری استفاده شد. نتایج نشان داد که عوامل مؤثر بر توسعه ورزش قهرمانی زنان دارای سه سطح می‌باشد. همچنین بر اساس تحلیل میک مک «حمایت مالی»، «ساختار و سیاست‌گذاری ورزش» در منطقه نفوذی، «رقابت‌های ملی (بین‌المللی)» در منطقه پیوندی، «اماکن و تسهیلات آموزشی»، «حمایت شغلی» و «سیستم مربیگری» در منطقه خودمختار و «محیط قهرمانی» و «مشارکت ورزشی» در منطقه وابسته قرار می‌گیرند. همچنین با توجه به نتایج محیط قهرمانی، استعدادیابی و حمایت مالی بیشترین وزن را در توسعه ورزش بانوان دارند. بنابراین می‌توان گفت که بدون توجه به عوامل توسعه مانند حمایت مالی از ورزش زنان نمی‌توان انتظار توسعه پایدار ورزش قهرمانی زنان را داشت.

کلید واژه‌ها: توسعه، سیاست‌گذاری ورزش زنان، ورزش قهرمانی، ورزش بانوان.

Email: ashabaniarcher@yahoo.com

Email: razavismh@yahoo.com

Email: fa.hadavi@gmail.com

۱. دکترای مدیریت ورزشی دانشگاه مازندران

۲. استاد دانشگاه مازندران*

۳. دانشیار دانشگاه آزاد اسلامی اسلامشهر

مقدمه

با افزایش چشمگیر نقش ورزش در توسعه اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی و سیاسی کشورها، پیشرفت درزمینه‌ی ورزش به یکی از اولویت‌های استراتژی برنامه‌ریزان در کشورهای دنیا تبدیل شده است (جکسون و پالمر^۱، ۲۰۰۱: ۲۵). ورزش قهرمانی یکی از ارکان مهم توسعه ورزش در کشور و یک عامل اساسی و حیاتی برای توسعه اجتماعی است (سجادی، ۱۳۹۲)، که می‌تواند مشوقی برای گسترش زیرساخت‌های انسانی و انگیزشی ورزش باشد (سوتریادو و شیلبری^۲، ۲۰۰۹: ۱۰۲ و گرین^۳، ۲۰۰۷: ۹۲۵ و مول ریچارد^۴ و همکاران، ۲۰۰۵: ۹۶). موفقیت بین‌المللی برای ورزشکاران یک کشور (زنان و مردان) به‌طور کلی تقویت‌کننده وجهه و اعتبار آن کشور در سطح جهانی می‌شود (گلد و همکاران، ۱۹۹۲: ۳۷۵)، علاوه بر آن فرصت‌هایی را برای یاگیری، کارجمعی و تجربه موفقیت، بهداشت جسمانی و روانی، کشف و پرورش استعدادها (غفوری و همکاران، ۱۳۸۸: ۶۸)، ارتقا سلامت عمومی، توسعه مهارت‌ها و مشارکت افراد، همبستگی اجتماعی و رشد ارزش‌ها (اوکلی^۵ و گرین، ۲۰۰۷: ۸۶) فراهم می‌نماید. انگیزش ورزشکاران بخش پیچیده‌ای از رفتار انسانی است که چگونگی انتخاب، میزان سرمایه‌گذاری، صرف انرژی در تمرین‌ها را تحت تأثیر قرار می‌دهد و با اثرگذاری بر انواع مختلف فعالیت‌های ورزشی به تمایل فرد برای رسیدن به هدف‌ها اشاره دارد (دی‌بوسچر^۶ و همکاران، ۲۰۱۱: ۵۶۸ و آجستد و برجسگارد^۷، ۲۰۰۷: ۲۱۷). دی‌بوسچر و همکاران (۲۰۰۹: ۱۸۷) عوامل ۹ گانه را که در توسعه ورزش قهرمانی کشورها تأثیرگذارند در سه دسته شناسایی کردند، دسته اول ورودی، که شامل منابع انسانی و مالی است. دسته دوم پذیرش، که عبارت است از استراتژی‌ها و سیاست‌هایی که توسعه ورزش قهرمانی را تسهیل می‌کند و مشتمل بر تسهیلات تمرین، مربی، مسابقات و پژوهش‌های علمی است، دسته سوم خروجی، که نتیجه ورزش قهرمانی است و به‌وسیله مدال‌های المپیک و رقابت‌های ملی و بین‌المللی و تعداد ورزشکاران در سطح حرفه‌ای مشخص می‌شود.

در سال‌های اخیر، دولت‌ها به این نتیجه رسیده‌اند که دخالت مستقیم در فرآیند توسعه‌ی ورزش قهرمانی می‌تواند آنها را در دستیابی به اهدافشان یاری رساند (گرین و هالیهان^۸، ۲۰۰۵: ۳۷). بر همین اساس دولت‌ها تمایل دارند با سرمایه‌گذاری مالی زیاد، حمایت شعلی ورزشی و تسهیلات تمرینی و سیستم مربیگری، موفقیت ورزشکاران نخبه‌ی خود را در عرصه‌ی بین‌المللی فراهم کنند (دی‌بوسچر و همکاران، ۲۰۰۹: ۵۳). اشاعه و محبوبیت ورزش قهرمانی موجب افزایش رقابت برای تعیین ورزشکاران شایسته مرد و زن در رشته‌های مختلف ورزشی و رقابت بین کشورها در عرصه جهانی ورزش، برای کسب جایگاه برتر شده است (اوکلی و گرین، ۲۰۰۷: ۸۶). کسب عنوان در رویدادهای ورزشی بزرگ و بین‌المللی که کانون توجه بسیاری از کشورها است، می‌تواند شرایط فرهنگی و اجتماعی یک جامعه را تحت تأثیر قرار دهد. ایجاد استانداردهای بین‌المللی در این صنعت باعث رشد اقتصادی ورزش و تلاش گسترده برخی کشورها برای تمرکز و توسعه هویت ملی از طریق ورزش گردیده است (مورتون^۹، ۲۰۰۲). سوتریادو و شیلبری (۲۰۰۹) و کلامپنر^{۱۰} (۱۹۹۴) به اهمیت نقش عوامل اقتصادی، فرهنگی (در سطح کلان) و روش‌های علمی در تربیت ورزشکاران نخبه تأکید کرده‌اند. حضور زنان به‌عنوان بخش مهمی از جامعه در عرصه ورزش قهرمانی ضرورتی انکارناپذیر است؛ بررسی‌ها نشان می‌دهد برای نخستین بار در تاریخ ورزش کشور، بانوان ایران در بازی‌های آسیایی ۲۰۱۰ گوانجو توانستند برای اولین بار ۲۵ درصد (۱۴ مدال از مقام‌هایی که در

1. Jackson, R., & Palmer, R.
2. Sotiriadou, K. P., & Shilbury, D.,
3. Green, R.
4. Mull Richard, F..
5. Oakley, B..
6. De Bosscher, V.
7. Augustad, P., Bergsgard .N, A.
8. Houlihan, B
9. Morton, R.H.
10. Clumpner, R.A.

حوزه کاروان جمهوری اسلامی کسب شده بود) را به خود اختصاص دهند (گودرزی و همکاران، ۱۳۹۶). موفقیت‌های ذکر شده، نشان از پتانسیل بالای ورزشکاران زن کشور در ورزش قهرمانی است.

با وجود نقش مهم ورزش در سلامت زنان و توجه به این که تشریح موفقیت ورزشی و یافتن دلایل موفقیت، پیش‌نیاز و زمینه‌ساز موفقیت‌های آتی است (سجادی، ۱۳۹۲: ۴)، لازم است بیش از پیش، ورزش زنان و توسعه آن در تمام زمینه‌های کاربردی را تسهیل نمود. اما باید این واقعیت را پذیرفت که در بخش زنان در شرایط کنونی، هم از نظر ساختار تشکیلاتی و هم در ارتباط با آموزش علمی و فنی در موازنه و قیاس با استانداردهای جهانی، کمبودها و مشکلات بازدارنده قابل ملاحظه و نگران‌کننده‌ای وجود دارد. در مقایسه با سرمایه‌گذاری و تلاش رقبا و استانداردهای موجود در ورزش بانوان، میزان توجه و برنامه‌ریزی مسئولان نسبت به ورزش قهرمانی بانوان کافی نیست (منظمی و همکاران، ۱۳۹۰: ۱۵۳ و بنار و همکاران، ۱۳۹۲: ۱۴). در این زمینه تلاش‌های بسیاری صورت گرفته تا مشخص کنند چرا بعضی کشورها در صحنه رقابت بین‌المللی موفق‌تر از دیگر کشورها هستند. اما به دلیل تفاوت‌های فرهنگی، اجتماعی، اقتصادی و سیاسی، توسعه یک الگوی جامع که در آن همه عوامل اثرگذار بر موفقیت ورزشی در سطح بین‌المللی لحاظ شده باشد، امکان‌پذیر نیست (شعبانی‌بهار و همکاران، ۱۳۹۴: ۱۲۱). لذا در صورت شناسایی موانع و مشکلات توسعه ورزش قهرمانی بانوان و تدوین و اجرای برنامه‌های راهبردی و هدفمند، می‌توان شاهد موفقیت‌های روزافزون ورزش بانوان کشور در سطح ملی و بین‌المللی بود. در این راستا، پژوهش‌هایی انجام شده است که مبین ضرورت و فواید کاربرد برنامه‌های جامع و راهبردی و همچنین شناسایی عوامل مؤثر بر موفقیت‌های ورزشکاران زن در رشته‌های مختلف ورزش قهرمانی است. احسانی و همکاران (۱۳۸۸) نابرابری فرصت مربیگری، کمبود فضاهای ورزشی ویژه زنان مسلمان، نابرابری فرصت برای پرداختن زنان به ورزش حرفه‌ای از لحاظ تعداد رشته‌های ورزشی، مشکلات اقتصادی و تبعیض در تخصیص اعتبارات به ورزش بانوان را از مشکلات مربوط به بخش بانوان عنوان کردند (به نقل از احمدی، ۱۳۹۱: ۷۶). نتایج پژوهش بروم^۱ (۱۹۹۱) نشان داد، به رسمیت شناختن تربیت بدنی و ورزش در قانون اساسی، شناخت استعدادها و اولیه در مدارس، وجود سیستم‌های تمرینی مناسب با مربیان حرفه‌ای، برنامه‌های حمایت مالی، الویت زیاد به پژوهش‌های علمی و گسترش شبکه پزشکی - ورزشی از متغیرهای تأثیرگذار بر ورزش قهرمانی است. کالیوپی^۲ و سوتریادو (۲۰۰۸) و هایدی و پریتکار^۳ (۲۰۰۹) استعدادیابی، تسهیلات کافی، مربیان مجرب و فرصت شرکت در رقابت‌های بین‌المللی و برگزاری اردوهای تدارکاتی را عوامل اصلی موفقیت ورزشکاران زن معرفی کرده‌اند. راسخ و همکاران (۱۳۹۴) در پژوهشی با تحلیل راهبردی ورزش قهرمانی بانوان کشور؛ چهار قوت، نه ضعف، هفت فرصت و یازده تهدید اصلی را شناسایی نمودند و انتخاب راهبردهایی مناسب هم‌چون الگوپردازی، طراحی و ساخت اماکن ورزشی ویژه بانوان با توجه به مقتضیات فرهنگی، اجتماعی و اقلیمی و ایجاد شرایط لازم اخذ و میزبانی رویدادهای ورزشی مؤثر بین‌المللی بانوان در داخل کشور به‌منظور به‌حداقل رساندن ضعفها و دوری از تهدیدها را در توسعه ورزش بانوان پیشنهاد کردند.

کیم^۴ (۲۰۱۰) حمایت مالی را عمده‌ترین عامل توسعه ورزش دانسته و بیان می‌دارد اگر حمایت مالی برداشته شود هیچ یک از ورزش‌های قهرمانی و حرفه‌ای قادر نخواهند بود به حیات خود ادامه دهند. دی بوسپر و همکاران (۲۰۱۱) طی پژوهشی حمایت مالی، افزایش میزان شرکت ورزشکاران در رقابت‌های ملی و بین‌المللی، رشد پژوهش‌های علمی در رشته‌های ورزشی و حمایت و تضمین شغلی قهرمانان را از مهم‌ترین عوامل موفقیت ورزش‌های بین‌المللی دانسته‌اند. بنار و همکاران (۱۳۹۲) در پژوهشی به بررسی مشکلات ورزش قهرمانی بانوان استان گیلان پرداختند و عوامل مؤثر بر آن را در پنج عامل اقتصادی، اجتماعی، مدیریتی، فنی و شخصی شناسایی نمودند. هم‌چنین، عوامل اجتماعی و اقتصادی در اولویت بالاتری

1. Broom, E. F
2. Kalliopi, D. S.
3. Hyde, K. Pritchard, A.
4. Kim, J. W.

نسبت به عوامل دیگر قرار گرفتند. برنارد و بوش^۱ (۲۰۰۰) مشارکت در ورزش همگانی و یانگ (۲۰۰۷) دسترسی به اطلاعات جدید را مؤثر در موفقیت ورزش قهرمانی معرفی کرده‌اند. آجستد و برجسگارد (۲۰۰۷) در پژوهشی دریافتند برخی از استراتژی‌های توسعه و بهسازی ورزش در نروژ عبارت است از اعطای بورسیه و کمک هزینه به شرکت‌کنندگان با استعداد در تمام ورزش‌های المپیک. بیکر^۲ و همکاران (۲۰۰۳) و گلد و همکاران (۱۹۹۹) رهبری، انگیزش افراد گروه، امکانات مالی، اهداف، خلاقیت، ساختار و مهارت را در موفقیت یک تیم یا سازمان ورزشی، حیاتی می‌دانند. منظمی و همکاران (۱۳۹۰) در پژوهشی، عوامل مالی و امکاناتی، انسانی و تخصصی، ساختاری و مدیریتی و فرهنگی و اجتماعی را به ترتیب اولویت بر توسعه تربیت بدنی و ورزش بانوان کشور مؤثر دانستند. شعبانی‌بهار و همکاران (۱۳۹۴) در تدوین برنامه راهبردی ورزش قهرمانی کردستان ایجاد نظام استعدادیابی، برگزاری لیگ‌های استانی، استفاده از نیروی متخصص، افزایش مربیان و داوران، تأسیس رشته تربیت بدنی، جذب حمایت‌های بخش‌های دولتی و خصوصی و طراحی برنامه‌های کوتاه‌مدت و بلندمدت توسعه ورزش را پیشنهاد کرده‌اند.

مدیریت ورزش قهرمانی به‌عنوان یک نظام دارای حلقه‌های مشخصی است که باید در مراحل نهایی همدیگر را تکمیل نمایند. تحقیقات انجام شده در این حوزه نشان می‌دهد که اکثر مشکلات موجود در این زمینه در حوزه سیاست‌گذاری و برنامه‌ریزی کلان ناشی می‌شود، اما بخش‌های دیگر که در این مسئله نقش مؤثری داشته‌اند، به‌طور مثال حوزه پشتیبانی و اجرا و ارتباط بین فرآیندهای ورزش قهرمانی دارای ضعف و مشکلات عدیده‌ای هستند.

برای حرکت هدفمند و اثربخش در جهت توسعه بعدهای مختلف ورزش قهرمانی زنان، بررسی و مطالعه دقیق موانع موجود و اثرگذار در این زمینه اهمیت فراوان دارد. مطالعه ادبیات و پیشینه پژوهش‌ها نشان می‌دهد که اکثر تحقیقات به ابعاد ورزش قهرمانی مردان پرداخته‌اند و خلاء تحقیقاتی در بحث شناسایی شاخص‌های اثرگذار بر ورزش قهرمانی زنان کاملاً مشهود است. لذا پژوهش حاضر در صدد است، به تبیین شاخص‌های مؤثر بر موفقیت ورزش قهرمانی زنان پردازد و راهکارهایی مؤثر به سیاست‌گذاران و برنامه‌ریزان کشور در این بخش ارائه دهد.

روش‌شناسی پژوهش

روش پژوهش کیفی و توصیفی-تحلیلی است. روش پژوهش کیفی و توصیفی-تحلیلی بود. جامعه‌ی آماری کلیه مدیران ارشد فدراسیون، ورزشکاران، مربیان و نایب رئیس‌ان هیئت‌های چهار رشته‌ی منتخب تکواندو، تیراندازی با کمان، کاراته و ووشو (۲۸۰ نفر) بود که از بین آنها براساس روش هدفمند ۲۱ نفر به‌عنوان نمونه انتخاب شدند. ۹ عامل این تحقیق که وارد تحلیل میک شدند شامل حمایت مالی، ساختار و سیاست‌گذاری، مشارکت ورزشی، سیستم استعدادیابی، حمایت شغلی-ورزشی، تسهیلات آموزشی و تمرینی، سیستم مربیگری، رقابت‌های ملی و بین‌المللی، تحقیقات علمی به‌علاوه عامل محیط قهرمانی است که از دل مصاحبه‌ها شناسایی شدند. از نرم‌افزار میک برای تحلیل نتایج و مدل‌سازی ساختاری تفسیری استفاده شد.

یافته‌های پژوهش

یافته‌های توصیفی مربوط به نمونه‌ی آماری نشان داد که میانگین و انحراف استاندارد سن آزمودنی‌ها $36/33 \pm 11/87$ می‌باشد. این موضوع نشان می‌دهد که اغلب آزمودنی‌های تحقیق جوان بودند. از لحاظ تحصیلات ۸/۵ درصد دیپلم و ۸۷/۶ درصد لیسانس و فوق‌لیسانس و ۳/۹ درصد دارای مدرک دکتری بودند. بنابراین بیشتر آزمودنی‌ها دارای تحصیلات دانشگاهی بودند. همچنین ۲۴/۲ درصد افراد گروه نمونه، مری، ۱۹/۰ درصد مدیر ۵۶/۸ درصد ورزشکار بودند.

1. Bernard, A.B & Busse, M. R.
2. Baker, J.

جهت ترسیم نقشه استراتژی مراحل به شرح زیر انجام شد:
 ابتدا جهت تشکیل ماتریس تعامل ساختاری یک ماتریس نه در نه شامل شاخص‌ها تشکیل و در اختیار اعضای شورای راهبری قرار داده شد. اعضا بر اساس اصول زیر ماتریس‌ها را تکمیل نمودند.
 به ازای هر «i و j» ارتباط میان این دو متغیر در چهارچوب بررسی زیر است.
 V: هدف سطر i برای رسیدن به هدف ستون j کمک می‌کند.
 A: هدف ستون j برای رسیدن به هدف سطر i کمک می‌کند.
 X: اهداف ستون j و سطر i برای رسیدن به هم‌دیگر کمک خواهند کرد.
 O: اهداف ستون j و سطر i بدون ارتباط هستند.
 نتیجه ماتریس خودتعاملی^۱ در جدول ۱ مشخص است.

جدول ۱: ماتریس خودتعاملی اهداف استراتژیک (SSIM)

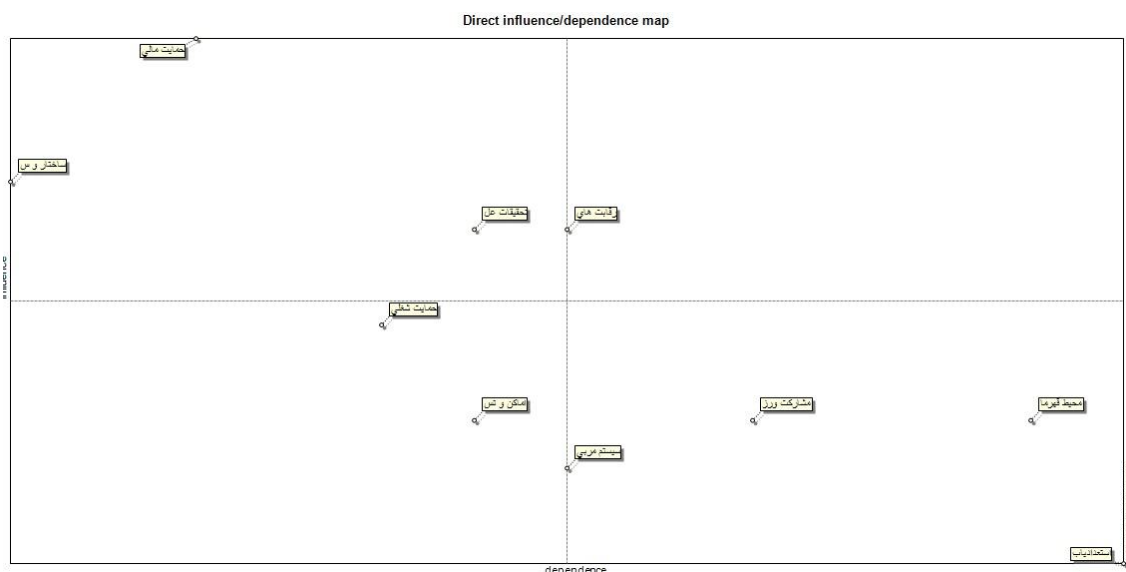
۱۰	۹	۸	۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱	توسعه ورزش قهرمانی زنان	
V	X	V	V	V	V	V	V	A		حمایت مالی	۱
V	V	V	V	V	V	V	V			ساختار و سیاست‌گذاری ورزش	۲
A	X	A	X	X	A	V				مشارکت ورزشی	۳
O	A	A	X	A	A					استعدادیابی	۴
A	A	A	V	A						سیستم مربیگری	۵
O	X	A	V							اماکن و تسهیلات آموزشی	۶
A	X	X								محیط قهرمانی	۷
O	X									تحقیقات علمی	۸
A										رقابت‌های ملی (بین‌المللی)	۹
										حمایت شغلی - ورزشی	۱۰

برای دست‌یابی به ماتریس در دسترس‌پذیری اولیه باید نمادهای یاد شده در جدول ۱ به صفر و یک تبدیل شوند. بدین منظور چنانچه i, j در ماتریس SSIM به صورت V باشد، بنابراین در ماتریس دست‌یابی (i, j) تبدیل به یک است و (j, i) تبدیل به صفر می‌شود. چنانچه (i, j) در ماتریس SSIM به صورت A باشد در ماتریس دست‌یابی (i, j) تبدیل به صفر می‌شود و (j, i) تبدیل به یک می‌شود. چنانچه (j, i) به صورت X وارد شود بنابراین (j, i) در ماتریس دست‌یابی به یک و i, j نیز تبدیل به یک می‌شود. چنانچه (i, j) به صورت O وارد شود، بنابراین i, j و i, j صفر می‌شود. پس از تهیه ماتریس دسترس‌پذیری اولیه، بایستی سازگاری درونی آن برقرار شود؛ به‌عنوان نمونه اگر هدف ۱ منجر به تغییر هدف ۲ شود و هدف ۲ منجر به تغییر هدف ۳ شود، باید هدف ۱ منجر به تغییر هدف ۳ نیز بشود. در این‌جا موارد سازگار شده به صورت (۱*) مشخص شده است (جدول ۲).

جدول ۲: ماتریس خودتعاملی اهداف استراتژیک (SSIM)

قدرت نفوذ	۱۰	۹	۸	۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱	توسعه ورزش قهرمانی زنان
۸	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۰	۰	حمایت مالی
۹	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۰	۱	ساختار و سیاست‌گذاری ورزش
۴	۰	۱	۰	۱	۱	۰	۱	۰	۰	۰	مشارکت ورزشی
۱	۰	۰	۰	۱	۰	۰	۰	۰	۰	۰	استعدادیابی
۳	۰	۰	۰	۱	۰	۰	۱	۱	۰	۰	سیستم مربیگری
۴	۰	۰	۰	۱	۰	۱	۱	۱	۰	۰	اماکن و تسهیلات آموزشی
۴	۰	۱	۱	۰	۰	۰	۱	۱	۰	۰	محیط قهرمانی
۶	۰	۱	۰	۱	۱	۱	۱	۱	۰	۰	تحقیقات علمی
۷	۰	۰	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۰	۱	رقابت‌های ملی (بین‌المللی)
۴	۰	۱	۰	۱	۰	۱	۰	۱	۰	۰	حمایت شغلی - ورزشی
	۲	۶	۴	۹	۵	۶	۸	۸	۰	۲	میزان وابستگی

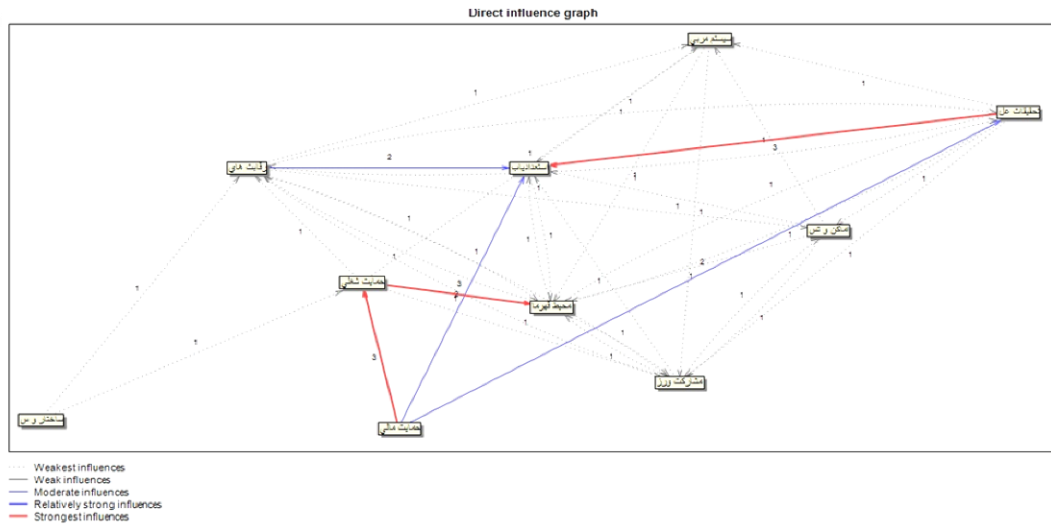
در جدول ۵ قدرت نفوذ و میزان وابستگی هر یک از اهداف محاسبه شده است. به‌عنوان نمونه، قدرت نفوذ «حمایت مالی» ۸ است؛ به این معنا که بر ۸ هدف تأثیر می‌گذارد و میزان وابستگی آن ۲ است یعنی ۲ هدف بر حمایت مالی تأثیر می‌گذارند. این اعداد در طبقه‌بندی اهداف استفاده می‌شوند اما قبل از آن باید تحلیل میک مک انجام شود (شکل ۲).

شکل ۱: نتیجه تحلیل میک مک

شکل ۱ نتیجه میزان وابستگی و قدرت نفوذ را برای هر یک از راهبردها (اهداف) نشان می‌دهد. بر این اساس «حمایت مالی»، «ساختار و سیاست‌گذاری ورزش» در منطقه نفوذی، «رقابت‌های ملی (بین‌المللی)» در منطقه پیوندی، «اماکن و تسهیلات آموزشی»، «حمایت شغلی» و «سیستم مربیگری» در منطقه خومختار و «محیط قهرمانی» و «مشارکت ورزشی» در منطقه وابسته قرار می‌گیرند. راهبردهای خودمختار شامل راهبردهایی هستند که دارای قدرت نفوذ و وابستگی ضعیف و متوسط هستند. راهبردهای وابسته دارای قدرت نفوذ کم ولی وابستگی نسبتاً بالا می‌باشند. این راهبردها معمولاً متغیرهای

نتیجه یا هدف هستند. راهبردهای پیوندی دارای قدرت هدایت زیاد و وابستگی زیاد می‌باشند و راهبردهای نفوذی نیز راهبردهایی هستند که دارای قدرت نفوذ زیاد ولی وابستگی کم می‌باشند (مالون^۱، ۲۰۱۴).
در مرحله بعد برای تدوین الگوی توسعه ورزش بانوان از نرم‌افزار میک و مدلسازی ISM استفاده شد. نتایج در شکل ۱ مشخص شده است.

شکل ۲: الگوی توسعه ورزش بانوان

همچنین شکل ۲، میزان نفوذ و اثر عوامل شناسایی شده بر هم و الگوی کلی توسعه ورزش بانوان را نشان می‌دهد. بر اساس این مدل، محیط قهرمانی و استعدادیابی به‌عنوان کانون و مرکز عوامل مؤثر به‌دست آمده است و باید در اولویت اول توسعه قرار بگیرد. همچنین ساختار و سیاست‌گذاری ورزش به‌عنوان اولین اقدام در این مدل مطرح است. ضمناً بر اساس تحلیل انجام شده، وزن هر کدام از عوامل شناسایی شده در الگوی توسعه ورزش بانوان با توجه به جدول ۳ نشان داده شده است. با توجه به نتایج محیط قهرمانی، استعدادیابی و حمایت مالی بیشترین وزن را در توسعه ورزش بانوان دارند.

جدول ۳: وزن عوامل مؤثر بر توسعه ورزش بانوان

رتبه	عاملی	اثرگذاری	اثرپذیری	وزن کلی
۶	محیط قهرمانی	۳۵۵	۹۳۵	۱۲۸۰
۱۰	استعدادیابی	۸۴	۱۱۷۰	۱۲۵۴
۱	حمایت مالی	۱۰۳۹	۱۲۸	۱۱۶۷
۳	رقابت‌های ملی (بین‌المللی)	۶۳۸	۵۲۶	۱۱۶۴
۷	مشارکت ورزشی	۳۰۸	۶۷۲	۹۸۰
۲	ساختار و سیاست‌گذاری ورزش	۸۹۵	۰	۸۹۵
۵	تحقیقات علمی	۴۶۶	۴۰۶	۸۷۲
۸	اماکن و تسهیلات آموزشی	۲۲۱	۴۱۸	۶۳۹
۴	حمایت شغلی - ورزشی	۵۲۰	۹۰	۶۱۰
۹	سیستم مربیگری	۱۷۹	۳۷۰	۵۴۹

بحث و نتیجه‌گیری

تحقیق حاضر با هدف تدوین الگوی ساختاری تحلیلی توسعه ورزش قهرمانی زنان انجام شد. یافته‌های تحقیق نشان داد، عامل ساختار و سیاست‌گذاری ورزشی با وزن (۸۶۵) یکی دیگر از عوامل مؤثر بر توسعه و موفقیت ورزش قهرمانی زنان است. سجادی (۱۳۹۲) مدیریت و برنامه‌ریزی را عاملی مهم در توسعه ورزش قهرمانی جودو عنوان کرد. مظفری و همکاران (۱۳۸۸) و سوتریادو و شیلپوری (۲۰۰۹) تقویت برنامه‌های توسعه ورزش در سطح پایه را یکی از عوامل تأثیرگذار در ورزش قهرمانی می‌دانند. سجادی (۱۳۹۲) اشکال در برنامه‌ریزی و سازمان‌دهی را از دلایل ناکامی تیم فوتبال جوانان عنوان کرد. دی‌بوسچر و همکاران (۲۰۰۷) معتقدند کشورهایی که شانس واقعی موفقیت در ورزش قهرمانی را دارند باید سازمان‌دهی مناسبی در ورزش داشته باشند. در واقع ساختار همسان و منسجم، یک پیش‌شرط اساسی برای استفاده مؤثر از منابع است. به عقیده کلامپر (۱۹۹۴) سرمایه‌گذاری وسیع در ورزش قهرمانی تنها در صورتی می‌تواند باعث موفقیت شود که از طریق سیاست‌گذاری و تعیین خط‌مشی مناسب و برخورداری از ساختار سازمانی قوی در جهت رسیدن به هدف هدایت شود. با این‌حال این یافته‌ها با نتایج تحقیق حاضر هم‌خوانی دارند. کولینز (۲۰۰۸) در مطالعه‌ی عوامل ساختاری ورزش‌نخبگان در نیوزیلند، ارتباط معنی‌داری بین این عامل و موفقیت ورزشی نشان نداد، که با نتیجه‌ی تحقیق حاضر همسو نبود. این عدم همسو بودن می‌تواند به دلیل این باشد که سیستمی که کولینز مورد بررسی قرار داده بود از نوع غیرمتمرکز می‌باشد، یعنی دولت در سیاست‌گذاری ورزش نقشی ندارد. در کشور ایران علی‌رغم سرمایه‌گذاری‌هایی که دولت در ورزش داشته، به دلیل نامشخص بودن وضعیت ورزش قهرمانی از این نظر که کدام نهاد یا سازمان (کمیته ملی المپیک یا وزارت ورزش) متولی ورزش قهرمانی هستند، عملاً حرکت‌های موازی صورت می‌گیرد و استفاده بهینه از منابع سرمایه‌ای کشور به عمل نمی‌آید که این می‌تواند مورد بررسی دقیق‌تر از سوی سیاست‌گذاران ورزشی قرار گیرد.

یافته‌های پژوهش نشان داد، عامل محیط قهرمانی با وزن (۱۲۸۰) یکی از عوامل مؤثر بر توسعه و موفقیت ورزش قهرمانی زنان است. دی‌بوسچر و همکاران (۲۰۱۱) در بررسی سیستم‌های ورزش قهرمانی شش کشور، عامل محیط‌نخبگی را به‌عنوان یک عامل اثرگذار بر موفقیت ورزشی کشورها بیان کردند که این یافته‌ها نیز با نتایج پژوهش حاضر همسو می‌باشد. مظفری و همکاران (۱۳۸۸) و غفوری و همکاران (۱۳۹۰) گسترش رسانه‌ها و توسعه‌ی پخش تلویزیونی رشته‌های ورزشی غیر فوتبال را (که یکی از مؤلفه‌های محیط‌نخبگی است) در توسعه‌ی ورزش قهرمانی آن رشته با اهمیت ذکر کرده‌اند. سجادی (۱۳۹۲) در تحقیق خود اهمیت نقش حمایت رسانه‌های ورزشی را در موفقیت ورزشی تیم‌ها بیان کرده است، که این یافته با نتایج تحقیق حاضر هم‌خوانی دارد. در کشور ما در سال‌های اخیر به دلیل علاقه‌مندی زیاد جامعه به حمایت از ورزش قهرمانی و رشته‌های مدال‌آور، وجود سازمانی برای پاسخ‌گویی به استراتژی‌های ضد دوپینگ در کشور و همچنین کاهش تعداد ورزشکارانی که در کشور از دوپینگ استفاده می‌کنند، این محیط‌نخبگی و قهرمانی از رشد قابل توجهی برخوردار بوده است. همچنین بر پایه‌ی یافته‌های پژوهش حمایت مالی با وزن (۱۱۶۷) یکی دیگر از عوامل مؤثر بر توسعه ورزش قهرمانی زنان است. نتایج پژوهش سجادی (۱۳۹۲) متغیر بودجه و امور مالی را در درجه آخر اهمیت برای توسعه‌ی ورزش قهرمانی جودو کشور از دیدگاه صاحب‌نظران عنوان کرد که می‌توان نتایج آن را با یافته‌ی پژوهش حاضر غیر همسو دانست. در این راستا بیکر و همکاران (۲۰۰۷)، هایدی و پریترکارد (۲۰۰۹) و دی‌بوسچر و همکاران (۲۰۰۹) در پژوهش‌های خود به این نتیجه رسیدند که حمایت مالی و فراهم بودن بودجه‌ی مالی لازم یکی از عوامل موفقیت و توسعه‌ی ورزش قهرمانی است. همچنین سوتریادو و شیلپوری (۲۰۰۹) یکی از راه‌های جذب افراد مستعد به ورزش قهرمانی را اعطای کمک مالی به آنان ذکر کرده‌اند. اوکلی و گرین (۲۰۰۷) به این نتیجه رسیدند که موفقیت‌های ورزشی در عرصه‌ی بین‌المللی می‌تواند موجب رونق اقتصادی کشور شود. گودرزی و همکاران (۱۳۹۶) در تحقیقات خود مبنی بر تدوین راهبرد توسعه‌ی ورزش قهرمانی استان‌ها حمایت مالی از ورزشکاران نخبه را عاملی مهم در توسعه‌ی ورزش قهرمانی عنوان کردند که این یافته‌ها با نتایج پژوهش حاضر همسو می‌باشد. از دلایل احتمالی اهمیت این عامل در بین نمونه‌های تحقیق می‌توان متذکر

شد که حمایت مالی کافی از فدراسیون‌های ورزشی برای پیشبرد اهداف و همچنین تأمین مالی ورزشکاران نخبه و مدال‌آور بسیار مهم و تأثیرگذار است، زیرا ورزشکاران بیشتر رشته‌های مختلف ورزشی در کشور (به‌غیر از فوتبال) شرایط اقتصادی مناسبی ندارند و اهمیت عامل اقتصادی مانند کمک‌های مالی و پاداش‌های نقدی برای نخبگان ورزشی می‌تواند به افزایش تمرکز آنها بر اهداف ورزش و ایجاد انگیزه‌ی مضاعف در بین آنان گردد.

همچنین بر اساس نتایج، مشارکت ورزشی با وزن (۹۸۰) یکی دیگر از عوامل مؤثر بر توسعه و موفقیت ورزش قهرمانی زنان است. شیلپوری و همکاران (۲۰۰۸) توسعه‌ی ورزش همگانی را زمینه‌ای برای رشد ورزش قهرمانی می‌دانند و لزوم توسعه‌ی ورزش همگانی را بیش از ورزش قهرمانی متذکر شدند. برنارد و بوش (۲۰۰۴) مشارکت در ورزش همگانی را زیربنایی برای ورزش قهرمانی ذکر کرده‌اند همچنین عنوان کردند که جمعیت ورزش قهرمانی و مشارکت مستقیم در ورزش‌های سازمان‌یافته تأثیر بسیار بیشتری در توسعه ورزش قهرمانی دارد. دی‌بوسچر و همکاران (۲۰۰۹) مشارکت ورزشی را زمینه‌ای برای بروز استعداد‌های ورزشی بیشتر دانستند. مول‌ریچارد و همکاران (۲۰۰۵) در مدل طراحی‌شده‌ی خود پیوندی میان ورزش همگانی و قهرمانی ایجاد کردند که شامل یک پایه در قاعده (ورزش همگانی) و رأس، ورزش قهرمانی است که ورزش همگانی را بستر توسعه‌ی ورزش قهرمانی دانستند. بنابراین نتایج این پژوهش‌ها با یافته‌ی پژوهش حاضر همسو می‌باشد. با توجه به یافته‌های پژوهش، شناسایی استعدادها با ضریب بتای (۰/۲۳۲) ارتباط معنی‌داری بر موفقیت ورزشی تیم‌های بانوان دارد. سجادی (۱۳۹۲) استعدادیابی، آموزش و پرورش ورزشکاران جودو را با اهمیت‌ترین عامل پیشرفت ورزش قهرمانی جودو کشور معرفی کرد. غفوری و همکاران (۱۳۹۰) نیز، در شناسایی عوامل اثرگذار بر توسعه‌ی ورزش قهرمانی به این نتیجه رسیدند که استعدادیابی یکی از شاخص‌های مهم در توسعه‌ی ورزش قهرمانی است. سوتریادو و شیلپوری (۲۰۰۹): (۱۰۲)، کشف افراد علاقه‌مند و با استعداد را از مهم‌ترین عوامل مؤثر در توسعه‌ی ورزش قهرمانی استرالیا عنوان کرد. به‌عقیده دی‌بوسچر و همکاران (۲۰۱۱)، همه سازمان‌های ملی ورزشی اذعان می‌کنند که استعدادیابی نقش بسیار مهمی در تضمین آینده‌ی ورزشی و جایگزینی ورزشکاران قهرمان بازنشسته دارد. لذا نتایج پژوهش‌های فوق با یافته‌ی پژوهش حاضر همخوانی دارند.

با توجه به نتایج به‌دست‌آمده، حمایت شغلی - ورزشی با وزن (۶۱۰) یکی دیگر از عوامل مؤثر بر توسعه و موفقیت ورزش قهرمانی زنان است. دی‌بوسچر و همکاران (۲۰۱۱) در پژوهش خود یکی از عوامل مهم در پرورش افراد نخبه را حمایت از ورزشکاران در دوران قبل و بعد از قهرمانی در زمینه‌های مختلف عنوان کردند تا ورزشکاران بتوانند در دوره‌ی ورزش خود بدون هیچ دغدغه‌ای به ورزش قهرمانی بپردازند. سجادی (۱۳۹۲) حمایت از منابع انسانی از جمله تأمین آئینه‌ی ورزشکاران را از مهم‌ترین عوامل توسعه‌ی ورزش قهرمانی جودو ذکر کرد که با نتایج پژوهش حاضر همخوانی دارد. خدمات حمایتی سهم مؤثری بر عملکرد ورزشکاران نخبه دارد، محیطی که ورزشکاران را از جنبه‌های مختلف حمایت می‌کند احتمالاً موفقیت بین‌المللی آنها را افزایش می‌دهد. بنابراین با توجه به این که در ایران نیز طبق آیین‌نامه، قهرمانان رقابت‌های جهانی و المپیک، از تسهیلاتی مانند تسهیلات تحصیلی و غیره می‌توانند استفاده کنند، باید فدراسیون‌ها با کمک وزارت ورزش و جوانان و کمیته ملی المپیک با تدوین راهکارهای مناسب به این مهم جامعه‌ی عمل بیوشانند تا موجب بالا بردن عملکرد و بهره‌وری ورزشکاران نخبه شوند. طبق یافته‌های پژوهش، اماکن و تسهیلات آموزشی و تمرینی با ضریب بتای (۰/۱۴۲) ارتباط معنی‌داری بر موفقیت ورزشی تیم‌های بانوان دارد. غفوری و همکاران (۱۳۹۰: ۵۴) در مطالعه خود اشاره دارد که در زمینه‌ی عوامل بنیادی توسعه‌ی ورزش قهرمانی، ایجاد مراکز مخصوص ورزش حرفه‌ای، از عوامل تأثیرگذار بر توسعه‌ی ورزش قهرمانی است. سجادی (۱۳۹۲) دسترسی به باشگاه‌های تخصصی و مکان‌های مجهز را از عوامل موفقیت کاروان ورزشی می‌داند. سوتریادو و شیلپوری (۲۰۰۹) فراهم آوردن شرایط تمرینی مناسب را از مهم‌ترین عوامل پیشرفت و موفقیت ورزشکاران نخبه عنوان کردند که با نتایج تحقیق حاضر همسو می‌باشد. بنابراین در صورت وجود اماکن و تسهیلات آموزشی کافی در کشور، تعداد زیادی از علاقه‌مندان می‌توانند در برنامه‌های ورزشی شرکت کنند و از بین این افراد ورزشکاران نخبه برای حضور در عرصه‌های قهرمانی انتخاب شوند. بر پایه‌ی یافته‌های پژوهش، متغیر سیستم مربیگری با ضریب بتای

(۰/۲۶۵) ارتباط معنی‌داری بر موفقیت ورزشی تیم‌های بانوان دارد. دی‌بوسچرو همکاران (۲۰۰۹) افزایش و ارتقای سطح دانش مربیان را از عوامل توسعه‌ی ورزش قهرمانی برشمردند. مظفری (۱۳۸۸) ایجاد نظام مربیگری نوین را از راهکارهای افزایش پیشرفت نظام توسعه‌ی ورزش قهرمانی در کشور می‌داند. گولد و همکاران (۱۹۹۹) در تحقیق خود تحت عنوان ارزیابی استراتژی‌های اثرگذار بر عملکرد ورزشکاران دریافتند که مربیان یکی از مهم‌ترین عوامل موفقیت می‌باشند. سوتریادو و شیلیوری (۲۰۰۹: ۱۰۲) بیان می‌کنند که مربیان قلب و روح ورزش قهرمانی هستند. یافته‌ی پژوهش حاضر همسو با یافته‌های این پژوهش‌ها می‌باشد. با توجه به این‌که این عامل در این پژوهش از دید صاحب‌نظران ارتباط معنی‌داری بر موفقیت ورزشی دارد، لذا استفاده از مربیان ورزشی نخبه در این سطح و همچنین ارزیابی عملکرد مربیان و طبقه‌بندی آنها جهت ایجاد انگیزه بیش‌ازپیش احساس می‌گردد. بر اساس یافته‌های پژوهش، متغیر رقابت‌های ملی و بین‌المللی، با ضریب بتای (۰/۳۴۶) ارتباط معنی‌داری بر موفقیت ورزشی تیم‌های بانوان دارد. هایدی و پریتکار (۲۰۰۹) نشان دادند برگزاری اردوهای تدارکاتی کریکت در موفقیت این تیم نقش اساسی داشته است. دی‌بوسچر و همکاران (۲۰۱۱) افزایش شرکت ورزشکاران در رقابت‌های بین‌المللی را از عوامل مهم پیشرفت و موفقیت در ورزش عنوان کردند. سجادی (۱۳۹۲) برگزاری اردوهای بلندمدت و مسابقات درون‌مرزی را از عوامل پیشرفت ورزش قهرمانی جودوی کشور مطرح کرد. این یافته‌ی پژوهش نیز با یافته‌های فوق هم‌خوانی دارد. با توجه به این‌که یکی از عوامل موفقیت ورزشکاران در رویدادهای بزرگ، تدارک اردوها و مسابقات دوستانه‌ی متعدد است، در کشورهای توسعه‌یافته بعد از اتمام مسابقاتی نظیر المپیک، ورزشکار به‌حال خود رها نمی‌شود و فدراسیون برای مسابقات پیش‌روی خود، برنامه‌های مدونی دارد. بنابراین ضرورت برگزاری لیگ‌های منسجم و منظم نیز در کشور ما در رشته‌های انفرادی احساس می‌شود. در انتها نتایج نشان داد متغیر تحقیقات علمی، با ضریب بتای (۰/۲۰۵) ارتباط معنی‌داری بر موفقیت ورزشی تیم‌های بانوان دارد. یانگ (۲۰۰۷) دسترسی به اطلاعات جدید و پژوهش‌های علمی را به‌عنوان یک عامل مهم برای موفقیت ورزش‌های قهرمانی قلمداد نمود. دی‌بوسچر و همکاران (۲۰۱۱) رشد پژوهش‌های علمی در رشته‌های ورزشی را عامل موفقیت ورزش‌های قهرمانی بیان نموده‌اند. هایدی و پریتکار (۲۰۰۹) به تأثیر کمیته‌های تحقیقاتی بر موفقیت در رشته‌های ورزشی اشاره دارند و نیز با توجه به این‌که سجادی (۱۳۹۲) تأثیر کارگاه‌ها و برنامه‌های علمی آموزشی و راه‌اندازی کمیته‌ی تحقیقات و انجام پژوهش را در پیشرفت ورزش قهرمانی جودوی کشور عنوان کرد، می‌توان نتایج پژوهش حاضر را با این یافته‌ها همسو دانست. بنابراین ارتباط متقابل و دوسویه بین بخش‌های پژوهشی-علمی و اجرایی در ورزش کشور خصوصاً در سطح ورزش قهرمانی می‌تواند موجب بالا بردن عملکرد و اثربخشی شود.

در نهایت باید توجه داشت که توسعه ورزش به فرآیند ایزوله و بدون وابسته به کلیه عوامل اثرگذار بر آن نیست. نیاز است تا کلیه عوامل موازی با هم مورد توجه قرار گرفته و ضمن توجه به اولویت‌ها، هیچ مؤلفه‌ای نیز بدون اهمیت رها نشود. همچنین با توجه به اثرگذار بودن شاخص‌های فوق بر موفقیت ورزشی تیم‌ها، سیاست‌گذاران ورزشی می‌توانند با استفاده از تحلیل انجام‌گرفته و با تدوین برنامه‌های راهبردی به توسعه‌ی ورزش قهرمانی بانوان کمک کنند و از این طریق، برای مدیران و برنامه‌ریزان این امکان فراهم شود تا برای توسعه ورزش و کسب کرسی‌های بین‌المللی با توجه به امکانات و منابع بالقوه کشور و مقایسه با کشورهای دیگر سیاست‌های مناسب اتخاذ گردد، به‌گونه‌ای که هدف‌های بلندمدت، میان‌مدت و کوتاه‌مدت خود را براساس عوامل اقتصادی، سیاسی، اجتماعی و فرهنگی تعیین کنند.

منابع

- Ahmadi, S. (2012). Investigate and determine the influencing factors for the success of the Iranian championship sports. (Unpublished doctoral dissertation). Tehran; Azad University Center. [Persian]
- Augestad, P. and Bergsgard, N.A. (2007). "Toppidrettsformelen-Olympiatoppen som alkymist, preliminary manuscript", Telemark University College, 5: 214-220.
- Baker, J., Horton, S., Robertson Wilson, J., & Wall, M. (2003). Nurturing sport expertise: Factors influencing the development of elite athletes. *Journal of Sports Science and Medicine*, 11(2), 1-9.
- Benar, N., Ahmadi, N., & Karimi, F. (2013). Analysis of the problems encountered in female championship sport in Guilan province of Iran. *Human Resource Management in Sport*, 1(1), 11-25. [Persian]
- Bernard, A.B & Busse, M. R. (2000). "Who wins the Olympic games: Economies and medal totals". *Review of Economics and Estatistics*. 86(1), 413-417.
- Broom, E. F. (1991). Lifestyles of aspiring high performance athletes: A comparison of national models. *Journal of Comparative Physical Education and Sport*, 8(2), 24-54.
- Clumpner, R.A. (1994). 21ste century success in international competition. In R. Wilcox (Ed.), *Sport in the global village* (pp.298-303). Morgantown, WV: FIT.
- Collins, S. (2008). New Zealand. In B. Houlihan & M. Green (Eds.), *Comparative Elite Sport Development* (27-52). London: Elsevier.
- De Bosscher, V., De Knop, P., Van Bottenburg, M., & Shibli, S. (2006). A conceptual framework for analysing sports policy factors leading to international sporting success. *European sport management quarterly*, 6(2): 185-215.
- De Bosscher, V., De Knop, P., van Bottenburg, M., Shibli, S., & Bingham, J. (2011). "Developing a Method for Comparing the Elite Sport Systems and [8]Policies of Nations: AMixed Research Methods Approach". *Journal of Sport Management*, Vol. 24 P.567-600.
- De Bosscher, V., De Knop, P., Van Bottenburg, M., Shibli, S., Bingham, J. (2009). explaining international sporting success: An International comparison of elite sport systems and policies in six countries. *Sport Management Review*, 6, 2, 185-215.
- Eftekhari, O., Benar, N., Emami, M., & Mansor sadeghi, M. (2017). Presenting a Measurement Model of Barriers to Development of Iran Women's Volleyball at the Macro, Middle and Micro Levels. *Sport Management Studies*. 8 (40): 39-60. [Persian]
- Ghafouri, F. Honarvar, A., Honary, H., Ali. M. (2010). Identifying indicators and factors affecting the development of athletic sports with an emphasis on structural factors. *Abstract Seventh International Conference on Physical Education and Sport Science*, Tehran, 51 -72. [Persian]
- Goodarzi, M., Jalali Farahani, M., Rajabi, H., & Hamidi, M. (2017). An Analysis of Effective Behavioral Factors in Promoting Entrepreneurship in Sport Management Students. *Organizational Behavioral Management Studies in Sports - Volume III*, No. 11, pp. 53-45. [Persian]
- Gould, D., Guinan, D., Greenleaf, C., Medbery, R. & Peterson, K. (1999). "Factors influencing Olympic performance: perception of athletes and coaches from more and less successful teams". *The Sport Psychologist*. 13, 371-394.
- Green, M. (2007). Olympic glory or grassroots development? Sport policy priorities in Australia, Canada and the United Kingdom, 1960-2006. *The international journal of the history of sport*, 24(7): 921-953.
- Greern, M., & Houlihan, B. (2005). *Elite sport development: policy learning and political priorities*. Routledge press, London and New York.
- Hyde, K. Pritchard, A. (2009). "Twenty cricket: An examination of the critical success factors in the development of the competition". *International Journal of Sports Marketing & Sponsorship*, 113-136.
- jackson, R., & Palmer, R. (2001). *Sports management guide*. Trans: Khabiri, M., Sajadi, S. N., Sedig Sarvestani, R., Azizi, M., Gaeini, A., & Nawabi nejad, Sh. (2004). Publications NOC.
- Kalliopi, D. S., & Sotiriadou, B. (2008). Christine green sport development. Systems, policies and pathways: An introduction to the special issue. *Sport Management Review*, 9(11), 217-23.
- Kim, J. W. (2010). The worth of sport event sponsorship: an event study. *Journal of Management and Marketing Research*. 5, 1-14.
- Monazami, M.; Alam, SH. & Shetab Booshehry, N.(2011). Factors influencing the development of physical education and sport in iranian women., *Sport Management*, 10:151-168. [Persian]
- Morton, R.H. (2002). "Who won the Sydney 2000 Olympics? Anallometric approach". *The Statistician*, 51, 147-155.

- Mull Richard, F. Kathryn, G. Bayless, Craig M. Ross, Lynn M. Jamieson. (2005). *Recreational Sport management*, Human Kinetics, 4th edition, 123.
- Oakley, B., & Green, M. (2007). "The production of Olympic champions: International perspectives on elite sport development system". *European Journal for Sport Management*, Vol. 8, P.83-105.
- Rasekh, N., Sajadi, S.N., Hamidi, M., & Khabiry, M. (2014). Strategic plan for Iranian women,s championship, *sport management*, 7(3), 309-334. [Persian]
- Sajadi, S. N. (2013). Factors influencing Iranian sports caravan success in asian games-guangzhou. *Sciences- research journal contemporary studies on sport management*. 5, 1-14. [Persian]
- Shabani Bahar, GH., Erfani, N., Goodarzi, M., & Monsef, A.(2015). Application of Path Analysis Model in Explaining Indicators Influence Sports Teams Success in International Events. *Applied Research of Sport Management*, 3 (11): 117-131.
- Shilbury, D., Sotiriadou, K. P., & Green, B. C. (2008). Sport development. Systems, policies and pathways: An introduction to the special issue. *Sport Management Review*, 11(3): 217-223.
- Sotiriadou, K. P., & Shilbury, D. (2009). Australian elite athlete development: An organizational perspective. *Sport Management Review*, 10(6), 98-110. 39.
- Young H. Park. (2007). A Study of R&D Investment Framework and Success Factors. *The Asian journal on quality*. 9(1): 103.114.

به این مقاله این گونه استناد کنید:

شعبانی، اکرم؛ رضوی، سید محمدحسین، هادوی، فریده (۱۳۹۸). «تدوین الگوی ساختاری تحلیلی توسعه ورزش قهرمانی زنان»، پژوهش‌های معاصر در مدیریت ورزشی، ۹ (۱۸)، ۵۳-۶۴.